

B

Retur adresse: Mikael Martnes, Snevn. 5, 9403 Harstad

Slekta vår

Medlemsblad for Slekthistorisk forening i Harstad

Nummer 4- 2014

22. årgang

ISSN: 0804-3841

SLEKTHISTORISK FORENING I HARSTAD, Org.nr. 999 654 940

☒ **Leder:** Mikael Martnes,
Snevn. 5, 9403 Harstad,
☎ 77 06 34 14
☎ 906 88 527

e-post: martne@online.no

☒ **Kasserer:** Knut Arne Mikalsen
Vangen 16C, 9415 Harstad
☎ 936 64 918

e-post: knutamikalsen@gmail.com

Slekthistorisk Forening i Harstad på internett
<http://www.slektiharstad.com>
Bankgirokonto 4730 09 41091

Medlemskontingent kr 200,-
inkluderer abonnement på «Slekta Vår»

Innlegg til bladet sendes

REDAKSJONEN

☒ **v/Kåre Pedersen**
Solgryv. 8 C
9404 Harstad
☎ 913 25 174
e-post: kajo-p@online.no

Innhold

Lederens spalte.	2
Innleveringsfrister til Slekta vår	2
Innlegg til Slekta vår.....	2
Møtedatoer 2015.....	2
Foreningens arkiv	2
Grasrotandelen.....	2
DIS Harstad	2
70 årsdag.....	2
Etterlysning.....	3
Hva kirkebøkene i eldre tider kan fortelle om sykdom og død.....	3
Flakstad Kirke!	5
Norsk Fiskeværsmuseum - Å i Lofoten.....	5
Lofotens leketøymuseum	6
REFERAT Fra Slektsforskerdagen i Harstad	7
LOFOTR VIKINGMUSEUM PÅ BORG!.....	7
NUSFJORD!.....	8
Restauranten Karoline!	8
Storstormen på Pålsmessedagen i 1893.....	9
SYKKELTUREN!.....	10
Ørge Slekten	10

Lederens spalte.

Så er vi på tur inn i adventstida med mulighet for familiebesøk med god julemat til, vi avslutter møteaktiviteten 19 nov og selvfølgelig julebordet 29 nov. Da ønsker jeg dere god jul og godt nyttår med mye god slektsforskning i det nye året.

Mikael

Innleveringsfrister til Slekt vår

Frist for innlegg til

Nr.1 -2015 av Slekt Vår er **30.12. 2014**

Frist for innlegg til

Nr. 2-2015 av Slekt Vår er **10.05. 2015**

Frist for innlegg til

Nr. 3-2015 av Slekt Vår er **30.08. 2015**

Frist for innlegg til

Nr.4 -2015 av Slekt Vår er **10.11. 2015**

Innlegg til Slekt vår

Det er lite stoff til "Slekt vår" så det er bare å komme med innlegg, det skal være stoff til flere blad da må dere ta skrivelysten frem og sende innlegg til bladet, det kan være små historier eller andre ting som kan brukes i bladet, så som bilder med en historie rundt.

Innlegg sendes til redaktøren helst på e-post som vedlegg til kajo-p@online.no

Hilsen Red.

Møtedatoer 2015

Er ikke bestemt enda, kommer tilbake til det i nr. 1-2015

Medlemsmøter: er på Biblioteket kl 1930

Hotell inngang heis til 2. etg.

Foreningens arkiv

Materiellet skal være for utlån.

Ta kontakt med leder.

Grasrotandelen

Slektshistorisk Forening i Harstad er nå registrert i Frivillighetsregistret og kan motta midler via Grasrotandelen fra Norsk Tipping. Ønsker du/dere å støtte oss neste gang ved innlevering av tipping/lotto/vikinglotto kupong oppgi da dette org. nr. 999 654 940

På forhånd tusen takk for at dere støtter oss i arbeidet med slektsforskningen.

Mvh

Mikael Martnes

DIS Harstad

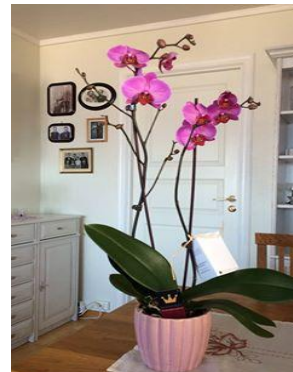
Ny opprettet avdeling av DIS Norge har egen nettside og Facebook side, her er linkene til disse sidene:

Nettside:

<http://no.disnorge.no/dis-harstad>

Facebook:

<https://www.facebook.com/groups/disharstad/>

70 årsdag

Tusen takk for oppmerksomheten i anledning min 70 års dag! Den 25. august. Takk for en nydelig blomst fra Foreningen!

Hilsen Kåre Pedersen

Ønsker alle medlemmene ei riktig god jul og et godt Nytt år!
Hilsen Red:

Etterlysning

Dette bildet av disse flotte ungdommene lå inne i en bok jeg kjøpte på Fretex i Harstad. Bak på bildet står følgende: Ole, Bodil, Lisbet og Knud, november 1930. Er det noen som kjenner til bildet?

Marit Nordheim

Min e-post: marno@online.no

Adresse: Småskogveien 5, 8406 Sortland.

Hva kirkebøkene i eldre tider kan fortelle om sykdom og død

Av: Knut Arne Mikalsen

Vi slektsgranskere vet selvsagt at alle slektninger vi finner i gamle kirkebøker, for lengst er døde og borte. Og da er det sikkert noen som vil spørre: hvilken rolle spiller det da hvordan de forlot denne verden? Ett svar kan da være at slektsgransking avgjort bør være noe mer enn bare å finne fram til et navn med et årstall foran og bak. Målet må jo være å samle mest mulig kunnskap om han og henne og de vilkår de levde under. Så rart det enn kan høres, er kirkebøkene dødslistene en slik «innfallsport», og som kan kaste lys over livet som gikk forut.

Ett eksempel som illustrasjon på hva en kan finne, er følgende innførsel for en kvinne som døde en gang på 1800-tallet: «Død av alderdom, i over 50 år med hoften ut av ledd, slepende foten utstrakt på en skammel». Slike ord vil uvilkårlig fremkalle et bilde på netthinna hos leseren: tenk – i et halvt århundre har hun slept seg

fram lenket til en skammel, og sikkert også stokker. Hennes verden måtte ha vært liten og trang – og ikke minst smertefull. Kvinnen døde 80 – 85 år gammel – slektningene var ikke sikker – og dette for bare ca. 130 år siden. En slik knapp anførsel burde få oss misfornøyde velstandsborgere av i dag til å stoppe litt opp og trekke visse sammenligninger!

Dødsårsaker

I kirkebøkene lister over døde og begravede, er det fra året 1812 en egen rubrikk for «Død av smittsom sykdom eller ulykkelig hendelse». Enkelte prester førte opp dødsårsaken for samtlige mens andre derimot hoppet rett og slett over denne rubrikken. Oppgitte dødsårsaker er heller ikke pålitelig, nei, tvert imot var det ganske vilkårlig. En må huske at datidens «leger» hadde dårlige forutsetninger

for å stille korrekt diagnose – legen hadde hverken sykehus, røntgen, laboratorier eller mulighet for obduksjon. Og siden feber, oppkast og diare kunne være felles for flere sykdommer, blei det vel ofte kvalifisert gjetning. Relativt ofte var ikke en gang lege tilkalt, og da var det jo presten i samråd med de pårørende som stilte diagnosen.

Til tross for slike vilkårligheter om de enkelte dødsårsaker, så forteller likevel prestens notater oss etterlevere en god del om helse, sykdom og død blant våre forfedre. La oss derfor se litt nærmere på hva folk døde av i «gamle dager».

Ulykkene var mange

Sikkerhetstiltak og hjelpeapparat var ukjente begreper gjennom århundrene. Sjøen var ferdselsåre og arbeidsplass for nordlendinger flest. Men sjøen krevde til gjengjeld liv og helse – på fiske i Lofoten og Finnmark, på reise til og fra, ved kullseiling så å si utenfor stuedøra, ved kirkeferd osv. Spesielt i øy- og fiskevær gjorde drukningsdøden store innhogg blant menn av alle aldre. Ja, enkelte ganger omkom hele båtlag på 6-9 mann fra samme sted, og ofte kunne det være familie og slekt. Mange er i kirkeboken oppført som «ikke gjenfunnet» eller funnet og gravlagt i et annet prestegjeld. Smittsomme sykdommer og epidemier herjet hardt blant folk. Sanitære forhold, uvitenhet om smitte-effekt, dårlig almenntilstand – alt dette og mere til var med på å legge til rette for «mannen med låen». En sykdom som tuberkulose (tæring) slo helst ned blant voksne, mens meslinger og skarlagensfeber fylte sidene i kirkebøkene med barnebegravelser. Det finnes eksempler på at opptil 4-5 søsken blei begravd på samme dag – en tragedie for hver gang sånt skjedde.

Selv mord

Selv mord som dødsårsak dukker relativt ofte opp, både blant unge og gamle. Også her prøvde prestene seg på en slags diagnose: kastet seg ut av båten, sannsynligvis i beruset tilstand – forkortet sitt liv ved henging – sannsynligvis nærings sorg, druknet seg – sannsynligvis av kjærlighetssorg, druknet seg.

I noen tilfeller kommer jord og eiendom inn i bildet: sorg over ikke å ha fått stefarens gård, hans farsgård, eller selvskapt ergrelse over gårdens foreslåtte deling – «Thi gode kår og fred i huset for øvrig». Blant dem som ikke holdt ut livet til en naturlig slutt, er mange husmenn og kårmenner og koner. Det burde neppe forbause noen at deres hverdag blei oppfattet som et liv verd å leve!

Noen fremmedartede navn

Prestene brukte mange sykdomsbetegnelser som for oss som lever i dag er helt ukjente, eller som er kjent under andre navn. La oss se på noen av de mest vanlige, slik at vi kan kjenne den igjen når de dukker opp. **Fangel** er **epilepus**—«*druknet mens hun vasket melkebunker i en elv, led av fang*». **Apopleksier** det vi med et fellesord kaller **slag**. **Blodganger** sannsynligvis dysenteri med voldsom diare og indre blødninger. **Kolerine** var en akutt, smittsom diare. **Vatersotter** det samme som ødem (hevelse/veskeansamling): «*Kårenke død av vatersott etter 40 års sengeleie*». **Nervefeberer** tyfoidfeber, en mageinfeksjon med stor dødelighet, særlig blant barn. **Strubehoste** det vi nå kaller krupp, en luftveisinfeksjon som tok livet av utallige småunger i gamle dager. **Trondhjemske halsesyke** nærmer difteri, også den slo seg på luftveiene og førte til stor dødelighet. **Spedalskhet**—også kalt **spiltsyke**—er en asiatisk sykdom som korsfarerne brakte til Europa. Den herjet hardt blant nordmenn, og mange har den tatt livet av også langt inn på 1900-tallet. Omkring 1860 fantes 5 hospitaler for spedalske rundt om i landet. Mange nordlendinger er oppført som død på Reitgjerdet spedalskehospital og er også begravd der. **Ratesyken** er litt diffust begrep. Men den var trolig en avart av syfilis. Den antas å være brakt til landet av sjømenn og soldater med lange utenlandsopphold. Den slo mest an i Sør-Norge, men vi finner også dødsfall av ratesyken i våre kirkebøker, og gjelder både kvinner og menn.

Farefylte fødsler m.m.

Dårlig hygiene, mangel på jordmødre/fagpersonell, under- og feilernæring m.m. gjorde fødslene til rene «risikosporten» for våre formødre. Utallige dødsfall på barselseng beviser det: «*døde på barselseng 5 dager etter forløsning*» var en vanlig anførsel fra presten. Og der mora dør etter fødselen, finner vi ofte – men heldigvis ikke alltid – at barnet lider samme skjebne. En mor-

løs baby hadde ikke mange sjanser i en hard verden. At ungene blei hjemmedøpt, skjønner vi godt når vi ser hvor mange som dør før dåpen blei bekreftet i kirken. I kirkeboken skulle også de dødfødte føres inn. I den forbindelse noterte mange prester nesten makabre detaljer i forbindelse med fødselen.

Barn var i tidligere tider en enda mer utsatt gruppe enn i dag. Epidemier krevde uhyggelig mange liv og barneulykkene var tallrike. Barns nære omgivelser var farlig og utrygg, for mødrenes tid skulle deles på mange og mangt. Mange barn druknet i åpne brønner, i bekker og elver og i torvedammer, og under lek i fjære og båt. Barn falt ned i kokende gryter og kar, ja, de kunne falle inn i grua. Barn blei «*sporløs vekk nær gården*» og «*døde av mishandling tilført av N.N.*». Barn frøs i hjel, falt på kniver og ljaer, og «*stakk seg i hjel på en strik-kepinne i sengen*».

Uten prevensjon og abort

Livet i «gode, gamle dager» var slett ikke særlig barnevennlig. Noe som ofte dukker opp i kirkebøkene er «*ligget i hjel*», og ofte oppgis «*av moderen*». I kalde hus måtte spedbarn varmes i ektesengen – barneseng og lune barnerom er nok en luksus fra vår tid. At det da mange ganger gikk galt med den lille, er forståelig. Men at moren alltid oppgis som den skyldige, det er verre å godta. Slike ulykker fikk etterspill for moren, det fremgår av merknader som «anmeldt» og «offentlig skrifte». Noen historikere hevder nå i ettertid at slik i hjel-ligging ofte var en brutal form for barnebegrensning der levevilkårene alt var tøydt til yttergrensene, og flere munner ikke kunne mettes. Med manglende prevensjon og muligheter for abort, var det kanskje en grusom men også en siste utvei.

Folk flest sultet mye og ofte, i uårs-perioder sultet mange til døde. Buskapen omkom av formangel eller blei slaktet og spist, og neste års såkorn blei også spist. Svake og utarmede mennesker uten motstandskraft var et lett bytte for sykdommer og epidemier som kunne rase over landet.

Leger og kvakksalvere

Hvor kunne så våre fjerne slektninger hente hjelp når ulykka inntraff eller sykdom meldte seg? Ja, det var vel mest hos hverandre. Rundt år 1800 fantes bare vel 100 leger i hele landet. Deres viktigste oppgave var å begrense eller stoppe epidemier og smittsomme sykdommer. Av samme grunn blei hospitalene opprettet – for spedalske, tuberkuløse og de med ratesyke. Men for den vanlige mann og kvinne var det både kostbart og besværlig å få legehjelp, ja, mange ganger umulig. Og folk flest hadde heller ikke særlig tro på lege i eldre tider. Deres evne og muligheter til å kunne stille diagnose og helbrede, hadde jo sine klare begrensninger. Til gjengjeld visste kvakksalvere og andre lurendreiere å utnytte markedet ved hjelp av trolldom og magiske kunster – og med preparater laget av bl.a. dyreinnvoller og kirkegårdsjord. De såkalte «*kloke koner*» derimot

satt inne med mye viten om legende urter og planter, viten som var gått i arv gjennom generasjonene, og som kunne forsvare sin plass overfor skolemedisinen.

På 1800-tallet var prestene – eller mange av dem – en slags reservedoktor i sine menigheter. Mange hadde i studietiden og senere samlet et visst kjennskap til medisinen og sykestell, de kjente sine sognebarn – og omvendt – og de var lettere å nå enn en fjern lege. Prester tok initiativet til, og utførte mange ganger sjøl, koppervaksining, prester ga fødselshjelp og prester kunne ta pasienter til behandling i prestegården. Derfor finnes det nok en del av våre forfedre og – mødre som «han far» og prestekona kan takkes for, også for sine legemlige svakheter.

Det går fremover

Fra 1815-1820-årene synes det som om at helsa til våre fjerne forfedre sakte men sikkert begynte å bedre seg. Poteten som ikke lot seg knekke av uår, blei etter hvert allemannseie. Jordbruksmetodene bedret seg og husdyrhold ga nok større og sunnere mattilgang. I Norge blei det nå utdannet leger ved eget universitet, antall leger og sykehus vokste, og de store epidemiene avtok i hyppighet og styrke. Gradvis klarte flere barn å oppnå voksen alder, og som voksen å få et lengre og bedre liv. Men denne prosessen gikk sakte. Enda rundt overgangen fra 1800 til 1900-tallet ser vi at mange blei syke og døde uten legetilsyn – og påfallende er det da ofte de yngste og eldste. Fortsatt var det lang vei igjen til dagens velferdssamfunn med sine sykehuskøer og korridorplasser! Men ingen ønsker vel «*de gode gamle dager*» igjen etter all elendigheten vi nå har lest om?

Flakstad Kirke!

Alle innlegg fra Lofoten er fra programmet til turen til Lofoten i sommer. Av Gunnhild Hanssen

Flakstad kirke ligger i Flakstad sokn, Lofoten prosti, på Flakstad, Flakstad kommune, Nordland og er kommunens tusenårssted. Den er ei korskirke, bygd i tre - i 1780 og restaurert i 1872 og 1938. med 250-300 sitteplasser. Den har automatisk listeført vernestatus (1650-1850). Kirka ligger vakkert til i et stort, åpent landskap, ut mot havet, er en rød tømret korskirke med løkkuppel. Arkitekt: Sund, Hagen.

Flakstad Kirke ble 1. gang nevnt i skriftlige kilder i 1413. Ei kirke ble bygd på Flakstad i 1430. På 1700-tallet ble den ødelagt av storm. Ny kirke, av tømmer fra Russland, ble bygd utenpå den gamle. Derfra kom også ei av lysekronene. Flere gjenstander i «nykirka» var også i den gamle, bl.a. 2 lysekroner, altertavla og prekestolen. Nåværende kirke ble reist i 1780 og er typisk for «Friis-perioden». Ved restaureringa i 1938, ble tårnet igjen satt midt over korskrysset i kirketaket. Det hadde stått i vestenden av kirka etter at en orkan blåste tårnet «400 skritt avgårde» i 1874.

FLAKSTAD, gnr. 30. Eldste omtale av en kirke på (gnr. 30) Flakstad prestegård og sognet er i 1430 (Flakstadhæ kirkiu sokn i Lofote skippreidhe, DN V:597). Fra kirken er det bevart en kalkformet døpefont i kalkstein, datert til 1250-1300, funnet på prestegården (Solhaug 2001:42f). Biskop Nannestad beskrev i 1750 Flakstad som «en nedrig Træ-†-Bygning [dvs. en tømmerkirke med korsformet grunnplan], uden Taarn, med et lidet Klokehus ligesom paa Borge Kirke – 2 Klaaker». Kirken manglet da sakristi. Utenfor døren i nordre korsarm lå en gravplate fra 1588, lagt over en mann fra gården Ramberg – nabogård til prestegården. På denne tid hadde kirken en altertavle «samenfliket af Kaaber-Stykker», samt ovennevnte «skøn stor Døde-Steen». Kirkegården var innhegnet ved en «tyk og høj Mur, dog uden Porte» (Wolff 1942:42).

Nåværende kirke, en langkirke med korsarmer på skipet og takrytter over korsskjæringen, ble bygd 1780 (Mathiesen 1938). I 1589 lå Flakstad som anneks til hovedkirken på Buksnes (Thr.R. 85), men i 1743 var den hovedkirke med Moskenes som anneks (Mordt 2008:190). Flakstad ble skilt ut som eget prestegjeld i 1740 (NG 345). Det ser ut til at stedets eldre kirker har stått på samme sted som nåværende. Både mot nord og sørøst, i ca. 100 m avstand fra nåværende kirke, er det gravd ut hustuffer og åkerområder. Disse viser til bosetning i området fra eldre romertid og framover (Gabrielsen 1998:52f m/ref.). En gravplass til kirken ligger et par hundre meter mot sørvest, rett ved Kjerkegårdstjønnna. Bnr. 1 av Flakstad heter Likhammaren. Noen hundre meter sørøst for kirken heter det Kjerkestøa. Et gravfelt nord for kirken, ned mot og forbi den, har en lengde på ca. 300 m, og det har strukket seg videre mot bruket Likhammeren (Gabrielsen 1998:52f). Kirken er således reist midt i et stort gravfelt. (Kildegjennomgang til registrering av middelalderkirkegårder av NIKU ved Jan Brendalsmo, RA sak 06/02235-81).

Av de ca. 130 1700-tallskirkene som fortsatt står, er over halvparten korsformede tømmerkirker.

Norsk Fiskeværsmuseum - Å i Lofoten

Hovedtema: Livet i fiskeværet og Lofotfisket de siste 250 år. Rikholdig og spennende kystmuseum med 150 år gammelt bygningsmiljø. Lærerike utstillinger, omvisninger, aktiviteter og DVD i fire hus. Europas eldste aktive tran-damperi, salg av egenprodusert tran. Naust med Nordlandsbåter og fiskeredskaper. Tro og overtro med Draug og Marmæl. Fiskerfamiliens og væreierens hjem. Rorbua med faste fortellerstunder sommertid. - Da er også bakeriet (1844) aktivt, med daglig produksjon og salg av bakervarer. Smia, salg av tranlamper. Fiskeskøyta

"Glimt" med overnattingsmulighet. Historiske hager. Familieaktiviteter tilknyttet kystkultur. To butikker med lokal husflid, suvenirer, bøker, kart... og internettlutleie. Handicap-toalett ved P-plass.

Et nytt museum, i et gammelt miljø: Museet ble grunnlagt 3 juli 1987 av Moskenes historie- og museums lag i samarbeid med Moskenes kommunestyre og Sigurd Harald Ellingsen fra Å.. Det ble offisielt åpnet i juni 1988 - og har fått offentlige tilskudd siden 1990.

Hovedtema: Livet i fiskeværet og Lofotfisket de siste 200 år. Omfattende og spennende kystmuseum. Lærerrike utstillinger, omvisninger, demonstrasjoner, aktiviteter og informasjon på video. Utstillinger inkluderer:

"Verdens største torskefiske" - Lofotfisket, redskaper og båter som brukes. Utstillingen i hovednaustet.

"Tranens lange historie" - Norge eldste tranfabrikk.

Europas eldste trandamperi. Salg av tran.

"Verdifulle handelsvarer gjennom 1000 år" - Gammel produksjonsbrygge for tørrfisk, torskehoder og rogn.

"Sosialt klasseskille" - I hjemmene til fiskerfamilien og væreierfamilien.

"Et hardt og farefullt liv" - Rorbua og livet til de tilreisende fiskerne.

"Hvert gresstrå var av verdi" - Låven og stallen: Kystjordbruk nord for polarsirkelen.

Smia - produksjon og salg av tranlamper og kniver.

Aktivt gammelt bakeri (fra 1844) - Salg av ferske bakervarer og lokal husflid.

Fiskebåtturer og havfiske. Forbered måltid på ekte Lofot-måte.

Turer over Moskstraumen til en kysthule med 3000 år gamle hulemalerier (Se "Fotefar mot Nord". «Løpeseddel» med tittelen «Hulemaleriene i Refsvika»)

Museets formål er å samle, registrere, bevare, dokumentere og drive forskning.

Museet skal i nært samarbeid med lokalsamfunnet arbeide for en bærekraftig forvaltning av våre kultur- og naturressurser for å verne om vår livsform og vår identitet.

Museet skal være et ressursenter for kunnskap og forståelse vedrørende utviklingen av fiskeværene langs kysten.

Kunnskap om, og forståelse av kystkulturen, presenteres gjennom utstillinger, demonstrasjoner, deltakelse, salg av kulturriktige suvenirer, diverse arrangement og kurs. Museet skal utvikles i samarbeid med lokalbefolkningen, skoler, kulturinstitusjoner og reiselivsnæringen - og gjennom regionalt, nasjonalt og internasjonalt nettverksarbeid.

Lofotens leketøymuseum

DAGMAR'S DUKKE OG LEKETØYMUSEUM

Hovedtema: "En reise tilbake til barndommen" - fra nordnorsk og europeisk barnekultur. "Stedet som taler til hjertet" - hyggelig museum med utstilling av over 1.500 dukker, bamser m.m., fra perioden 1860 -1965.

Da museet åpnet dørene i 1992, var det det første av sitt slag i Norge. Fra da har dukkemuseet blitt et begrep i selv. De hadde stor glede av å samle inn gamle

dukker og leker og ble grunnlagt på eget initiativ.

Mange voksne som besøker museet opplever en flom av gamle minner fra svunne år. Dukker og leker tryller fram fra glemselen, fine minner om barndomsvenner, som om det var i går. Barna synes det er artig å se de gammeldagse lekene som foreldre og besteforeldre en gang lekte med.

Museet har et par tusen leker samlet inn fra hele Norge, inklusiv et spesielt «Lofoten-Rom» med leker samlet innenfor den lokale regionen.

Denne «porselenjenta» kalles Madeleine og er 90 år gammel. Ho ble laget på den velkjente Kestner fabrikk

i Tyskland. Det står «Made in Germany» på nakken

hennes. Den lille Oslojenta som eide henne kunne ikke uttale mer enn «Made...». Så ho laget resten selv, derav navnet Madeleine.

På loftet over museet selges det mange slags antikviteter. Der kan man også få kjøpt kaffe og vafler. Egen inngang.

I underetasjen, under gammelbutikken, ligger Underhuset Restaurant.

REFERAT

Fra Slektsforskerdagen i Harstad

Til stede: 21 deltakere

Formann Mikael Martnes ønsket velkommen, og sa noen ord om programmet for dagen. Først ville Knut Arne Mikalsen, fortelle om Slektforeningen. Deretter ville Eilif Nordseth orientere om DIS-Harstad (Sør-Troms), og så ville Frode Bygdnes foredra om 200-årsdagen for Grunnloven. Han ga så ordet til Knut Arne Mikalsen.

Knut Arne Mikalsen ga en lettfattelig og grei orientering om foreningens målsetting, nettsiden med aktuelle linker. Medlemsbladet som kommer ut 4 ganger i året. Julebordtradisjon og den årlige høsttur. Foreningen er aktiv og har ca 160 medlemmer, men det var god plass til flere. Videre viste han til foreningens boksamling og fremlagte permer med interessante avisutklipp fra flere år tilbake. Ordet ble deretter gitt til Eilif Nordseth.

Eilif Nordseth innledet med å si at han representerte DIS-Harstad som omfattet Sør-Troms, og er en underavdeling av DIS-Norge. For de som måtte lure på hva DIS stod for, var svaret ganske enkelt: Databehandling i Slektsforskning.

Det er nå over 10.000 medlemmer i DIS som er inndelt i 20 distriktslag. Vi tilhører DIS Nord, som etter en omorganisering omfatter Troms og Finnmark. Det er 55 medlemmer i Dis-Harstad, hvorav ca halvparten er medlemmer i Slektshistorisk forening. DIS Harstad er ikke formelt oppe og går som selstendig lag enda. Gjennom DIS kan medlemmene få råd og veiledning. Der er DIS-forum, DIS-treff som er åpen for alle. Slektsforskerbase og Gravminne-register. Det vil etter hvert bli sendt ut info til berørte medlemmer om den videre utvikling hva angår DIS-Harstad, avsluttet Nordseth med, og ga ordet til Frode Bygdnes.

Frode Bygdnes tok utgangspunkt i den storpolitiske situasjonen som forelå i 1814 etter at det ved Kiel-freden var bestemt at Norge skulle avstås til Sverige. Det var en stor misnøye blant folk at Norge med et pennestrøk var avgitt til Sverige uten at Norges befolkning hadde fått gitt sitt besyv med. Det gjaldt derfor å handle raskt for å få på plass de institusjonelle ordninger, før Karl Johan rakk hjem med den svenske hæren.

På bots- og bededagen, 25. oktober, avla menighetene i landets kirker ed om å stille seg bak den norske selvstendighetstanken. Deretter ble det valgt valgmenn som senere skulle velge representanter til Riksforsamlingen på Eidsvoll. I vårt område var Trondenes kirke valglokale i 1814. Imidlertid kom innkallingen til

Eidsvoll ikke frem i tide. Først 20. mars kom den til Nordland og 14. april til Alta. Det var derfor ingen fra Nord-Norge som møtte på Eidsvoll, men Nord-Norge var likevel de første til å velge representanter til det senere Storting. Hele 34 av 40 valgmenn møtte i Tromsø.

Grunnloven som ble vedtatt på Eidsvoll var inspirert av frihetsfilosofene på 1600 - 1700-tallet samt den franske og den amerikanske forfatning. Kongen hadde ikke sin makt fra Gud, men fra folket, og makten skulle være tredelt: Den utøvende, bestemmende og dømmende makt. Dvs. Kongen/regjeringen, stortinget og domstolene.

Frode Bygdnes hadde satt opp 3 bilder som viste utviklingen her oppe gjennom de siste to hundreårene. 1814 - Trondenes kirke som valglokale i 1814, administrasjonsbygningen som symbol på økte sildepriser under 1. verdenskrig, 1914, hvor Harstad profiterte stort, i og med at de solgte til begge de krigførende parter. Harstad kulturhus får stå som et symbol på Harstad i 2014. Fordraget ble avsluttet til applaus fra fornøyde tilhørere.

Martnes takket for et fint og interessant foredrag, og han minnet om at vi også har en hjemmeside på Facebook. Videre viste han til utlagte permer med gamle avisutklipp, og at vi ville hjelpe til med å besvare spørsmål som måtte komme fra de fremmøtte.

Helge Sørensen
ref.

LOFOTR VIKINGMUSEUM PÅ BORG!

Restene av høvdingegården ble oppdaget i 1981. De arkeologiske undersøkelsene startet i 1983 og fra 1986 - 1989 ble det gjennomført et felles skandinavisk forskningsprosjekt på Borg. Utgravningen avdekket restene etter den lengste bygningen som er funnet fra vikingenes verden, både i Norge og i Europa. Lofotr vikingmuseum er et direkte resultat av mange års arkeologiske utgravninger på Borg-høyden. Museet er et «on-site» museum. Det betyr at museet er plassert på samme sted som historiene vi formidler fant sted. Borghøyden er godt kjent blant norske arkeologer. Området er tettpakket med spennende spor fra fortiden. Da oppdagelsen først ble gjort, var det for mange, overraskende å finne et stort og rikt høvdingsete så langt nord. Arkeologene avdekket et hus fra 500-900 e.kr. Dette huset var i utgangspunktet 67 meter. På 700 tallet gjennomgikk huset en større ombygging og ble 83 meter langt og 9,5 m bredt. Det ble klart at høvdinghuset er det lengste huset vi kjenner fra vikingtid. Her er det også et hus fra 1.000-tallet, som er nesten utgravd.

Gjenstandsmaterialet var så rikt at enkelte ting var nesten helt enestående i norsk sammenheng. Det ble gjort en rekke helt særegne gjenstandsfunn i og ved gildehallen. Svært sjelden frankisk keramikk, gulldekorerte glass og edelmetall er eksempler du kan se i museets utstilling. Funn av fem små gullgubber i et stolpehull gjør at høvdinggården må sees på lik linje med andre store høvdingseter i skandinavisk vikingtid og på handelsstedet Kaupang.

Da det nye museumsbygget skulle bygges, ble det igjen utgravninger. I 2009-2010 ble det avdekket et stort kokegropfelt her. Kokegroper er en form for utendørs matlagning i store nedgravninger i bakken. Her kokes mat med oppvarmede stener. Kokegropene er fra 400 f. Kr. Til 700 e. Kr. Det kan bety at dette var et samlingssted alt før høvdingen bygde sin mektige hall. Også flere huspor ble avdekket i de foreløpig siste utgravningene. Oppe på høyden er det funnet spor av minst 8 langhus, sannsynlig fler. Fire av disse er datert til jernalder, de øvige er foreløpig udatert. I nærmiljøet rundt Borghøyden ligger det svært mange spennende arkeologiske spor. Disse er med på å styrke teorien om Borg som høvdingsete i jernalderen. Nede ved Innerpollen ligger det en stor samling nausttuffer fra jernalderen og på Bøstad, rett i nærheten, finnes både gravfelt og et av de særpregede nordnorske ringformede tunanleggene fra eldre jernalder.

NUSFJORD!

Nusfjord ligger på 68 gr. N og 13 gr. Ø. Mørketida varer fra 8. desember til 4. januar.

Nusfjord (er på Flakstadøya, Flakstad Kommune, i Lofoten, Nordland) er et av Norges eldste og best bevarte fiskevær med lange tradisjoner fra Lofotfisket. Her er ca. 46 sjarmerende rorbuer, de eldste ca. 150 år gamle. Nusfjord har 46 rorbuer. De eldste er ca. 150 år gamle. Det er også bygd noen helt nye, om noen ønsker ekstra luksus. Buene er fullt utstyrt. De rommer fra 2-11 personer. Fiskeværet er fullt av historie og flotte bygninger, omringet av en natur av det sjeldne – et levende museum. Når man går rundt i fiskeværet, vil man finne en fredet kraftstasjon, 4 fredede rorbuer, sagbruket, smia, forskjellige naust, et stort og stemningsfylt trandamperi, bakeri, butikken som er et levende museum i seg selv, en unik restaurant med panoramautsikt over fjorden og en liten kro med stor sjel. Alt er nyoppusset, slik det en gang var.

Det har lenge gått rykter at trehusbebyggelsen i Nusfjord står på UNESCOs verdensarvliste, men dette er ikke riktig. Det rette er at Nusfjord i UNESCOs arkitekturvernår (1975) ble utpekt som et av tre pilotprosjekter i Norge, for bevaring og synliggjøring av unike trehusmiljøer. Bebyggelsen er fra sent 1800 - tidlig 1900. Arkeologiske funn har avdekket spor etter bosetting fra år 400 f.Kr. Utgravninger viser at folk har bodd og levd av havet

fra eldre vikingtid, 500-600 e.Kr. Disse funnene har avdekket noe av det tidligste «industriiske» man kjenner til i Nordland fylke. Her har fiskerne holdt til i lang tid.

Bakeriet, bygd i forkant av 1877, sørget for brød og bakervarer til fiskerne og lokalbefolkninga. 2. etg. ble opprinnelig brukt som doktorkontor, men i nyere tid blitt brukt som bolig.

Kraftstasjonen, bygd i 1905 er den 3. kraftstasjonen som ble bygd i Nord-Norge. Den produserte 15 Kw. Det var nok strøm til et lyspunkt på kaia, en elektrisk vinsj på gammelbrygga og strøm til væreierens bolig.

Landhandelen, tradisjonelt et samlingssted for innbyggerne i Nusfjord. Her møttes man for å gjøre de daglige innkjøp, hente post eller bare slå av en prat.

Nordnaustet, bygd 1877 - 1888, ble brukt som lagerplass for åttringer og andre større båter. Under de mest hektiske sesongene hendte det at fiskere brukte naustet som orbu.

Rødnaustet, bygd før 1877. Et av de eldste byggene i været. Tømmeret er laftet sammen og sikret av treplugger. Opprinnelig brukt til lagerplass av fiskeutstyr og mindre båter og behandling av trevirke fra sagbruket like ved.

Sagbruket, bygd 1925 og i bruk til først på 1970-tallet. Tømmeret som ble behandlet her, ble hentet i Namsenfjorden i Trøndelag, hvor Dahl-familien eide et skogbruk.

Smia hadde en viktig funksjon i fiskeproduksjon i været. Både verktøy og fangstredskaper ble laget her. Grua med sin elektriske belg er fortsatt i brukbar stand.

Øvre ishus, bygd ca. 1910. Opprinnelig brukt som lagerplass for is til pakking av ferskfisk. Senere ble det brukt til kapping og lagring av ved. Det ble også laget boligrom i øvre etasje.

Røykeriet, endeledet i produksjonen av eksportvarer fra været. Det var mest laks som ble røkt og etter røyking ble den enten hermetisert i olje eller pakket som hele fileter.

Tørrfiskhjeller, værets hovedeksportvare fra gammelt av var tørrfisk. I området rundt været finnes fortsatt hjeller som brukes i dag til henging av fisk.

Trandamperiet, bygd ca. 1910. Her utvant man tran av fiskelever. Tranproduksjonen stoppet tidlig 1990-tallet. Nå utstilles gamle gjenstander fra Fiskemottaket her. I Trandamperiet vises også filmen «Folket og fisken».

Restauranten Karoline!

Karoline Restaurant er nylig oppusset, stor og luftig – og høyt under taket. Den er en unik restaurant med panoramautsikt over fjorden. Stedet har en av Lofotens beste kokker som hovedansvarlig på kjøkkenet.

De serverer frokost, lunsj og a la carte middag gjennom heile sommersesongen. I vintersesongen holdes restauranten åpen på bestilling for grupper, lag og foreninger. De siste årene har restauranten blitt et populært sted for bryllup, jubileer og alle mulige tilstelninger som krever

god mat og atmosfære med en betjening som kun ønsker å gjøre det beste for sine gjester.

Restauranten er innredet i en røff stil, med opprinnelige grove dragere og søyler. Atmosfæren gjenspeiler det enkle uttrykket som en kan forbinde med Nusfjords storhetstid som et ledende fiskevær i Lofoten. På veggene finnes store bilder fra Nusfjord, hvor frakteskuta Karoline inngår som et viktig element.

Av gamle gjenstander fra frakteskuta Karoline finnes skipsklokka og den store lyskasteren som var montert på taket av kahytta. I Karolines inngangsparti finnes en samling av gamle kart og eksemplere på gamle «sjablonger» som ble benyttet til å male gamle firmanavn og annen informasjon på kasser, sekker og alle mulige pakninger som ble skipet ut fra Nusfjord. Utstillingen er sammensatt av billedkunstneren Margarita Garcia som også har malt de store dekorasjonene i trappeoppgangen.

Ved et opphold i Nusfjord anbefales et eller flere besøk i Karoline. Man kan nyte alt fra enkle måltider til à la carte servering – og vin eller annen drikke etter ønske.

Storstormen på Pålsmessedagen i 1893

Pålsmess, 25. januar. Fra gammelt av var det sagt at en skal ikke dra på tur denne dagen, ikke på havet og en skulle heller ikke reke mellom bygdene. Denne dagen bare gav utur. En gammel mann sa om været på 25. januar: "Pålsmessedagen, er det enten glorokk eller flyndrestilla, det har jeg lagt merke til i fra jeg var smågutt".

I januar 1893 var det et godt skreifiske for heile yttersia av Lofoten. Det var mange mann herfra distriktet som rodde for Laukvik, Skovsund og Vikarøya. Pålsmessedagen dette året skulle bli en dag folk kom til å minnes her.

Ved utror om morgenen var det bare en liten vindgråe fra sørøst. Det var godt vær. Båtene la ut og mennene kom seg i trekkinga. Da drog han opp en svart kave, som en halvtynbotn vest av Lofoten. Denne vaks og vaks heile tida. Så spela han opp med sydvast så det fauk og rauk. Da det leid på, dreia han på nordvest. Det vart ein storm folk ikkje kunne minnest, men karane heldt unna inn Hadsselfjorden.

I ein av båtane var det halvfemte hundre fisk, og den kasta dei ut i brottene, men ein del fisk sprette dei opp og trødde levra i austra. Denne blandinga auste dei ut for å dempe på sjøen. Det vart å ause for livet, men auskarane vart for små - dei måtte bruke linstampen å ause med. Denne seilassen endte godt for dei som kom seg opp til Holdøya. På den andre båten var Martin Jørgensen høvedsmann, og båten var fra Holdøya. Martin Olsen, Holdøy, Kristian Olsen, Falkfjord (skottkar), Martin Jakobsen, Budal (bakromsmann) og Ole Jørgensen, Arnøy, heitte dei andre på båten.

Dei hadde 700 fisk i båten, og det vart ein hard tørt. Etter det første "søkkkan" kasta dei ut 100 fisk. Båten var ein breibåtna ranværingssåtring. To "søkkkan" til fekk dei på turen inn, og kvar gong greidde dei å "ta han igjen" ved å ause for livet, samstundes som dei sette litt meir segl, slik at dei fekk ut nokko meir av austra. Det var å ause for livet med linstampene, heilt til dei rente båten i fjæra ved Bakkasjyen i Holdøya. Dei kom seg vidare til Leirskjæret, men da snudde dei. Meininga var å kome seg opp til Laukvika. Ved Grunnførhalsa måtte dei snu.

På turen opp mot Sand trudde mannskapet at høvedsmannen var blitt galen. Han kommanderte seglet opp klo for klo. Båten flaug over havet, og han segla båten opp i fjæra på Sand. Der stod både mannfolk og kvinnfolk klare i fjæra, og dei drog båten trygt opp. Eit anna mannskap som berga seg opp til Ongstad, var; Eilert Simonsen, Sommarhus, Høvedsmann, Lars Larsen, Hadselsand, Jens Andreassen, Grunnfjør, halskar, John Jonsen, Grunnfjør og Edvar Jensen, Strønstad. Det seies at 12 åtringer tok land på Følvika på Sand denne dagen. Hertvik Johansen hadde også ein åtring. Han "lendte" ved elva på Hadselsand, og han måtte ut med dreggen for å få ned mastra. Ole Olsen fra Falkfjorden (han Ola-søring) tok vesten med ranga ut på broren, og sett han Laurits i ausinga. Dette at han tok kommando, og at dei hadde sterke folk som auste med linstampene heile tida, berga denne båten med mannskap. Dei "lendte" på Strønstad. Gunnar Johansen fra Sommerhusstranda hadde ein liten åtring og han berga seg opp på Sommerhusstranda. Leonhard Winter fra Grunnfjør-fjord hadde ein liten fembøring og rodde med garn på Laukvikhavet. Kasper Johansen og Albin Johansen fra Gjersvold var med han i båten i dette uveret. Dei "lendte" i Vassvik på Hadseløya.

Fra Laukvik veit vi om to båtar. På den eine var Johan Bech høvedsmann saman med Andreas Johansen, Morfjorden, og Stor-Emil. Dei to siste kjenner eg ikkje namna på. På den andre båten var Albert i Naustvika høvedsmann. For desse vart det nett som for dei andre; Skjær av - sitt ned og hald unna uveret! Av og til såg dei kvarandre i "kovdammen". Dei måtte segle forbi kvelv, og hadde ikkje ein einaste sjanse til å prøve å berge folk. Om bord hadde dei ein slags "luftkompass".

På åtringen fra Strønstad var Edvart Hansen (Stor-Edvart) høvedsmann. Han hadde med seg Martin Tikken og Johan Bardo. Dei kom seg i land i Hovsund, og Edvart skal ha sagt; "Eg har haldi til i båt fra eg var to år, men eg har aldri vore ute i slikt uver". Da hadde han rodd høvedsmann fra han var 20 år.

Nils Iveras i Morfjorden hadde ein fembøring. Han rodde for Hovsund. Kristoffer Olsen, Morfjorden var halskar, og Gabriel Hansen, bakromsmann. Denne båten kom opp til Hovsund etter ein hard seilas. Han Gabriel visste at broren, han "Stor-Edvart" var utpå, så han

sprang opp på ein haug for å sjå etter båten hans. Han kunne sjå at han kom, og at det berre var så vidt mennene om bord kunne "stå opp" til Hovsund. Men det gikk bra, og ein kan vel tenke seg til kor glad han blei da han såg at broren kom seg velberga i land med båt og mannskap.

Etter dette uveret sat det att 42 enker i Hadsel, og minnet om dette sit i folk den dag i dag. Kilde: Arthur Johansen, Strønstad. Hofdasegl 1982.

Havet gir, og havet tar ... - by Gro Røde

Havet er en lunefull og farlig arbeidsplass. Nesten hver vinter "ble noen igjen" der ute. Mange menn fikk en våt grav. I Lofoten finner en flere gravsteiner og bautaer til minne om tragediene på havet. Det var mens man rodde fiske i åpne båter at de store katastrofene inntraff.

11. februar 1849: Lofotflåten lå ute på feltene da været plutselig endret seg. En nordvestlig storm med orkan i kastene rensket hardt og brutalt. Båtene var sjanseløse. 500 mann skal ha omkommet den dagen. Mange tusen mistet en ektemann, far, en sønn, en bror, en venn. Flere år kan nevnes: 31. mars i 1868 druknet 100 mann i storm. I 1893 omkom 119 mann i Lofoten og Vesterålen. I 1938 ble ni båter brukket ned i Vestfjorden. I Lofoten huskes 30. mars 1946. Den 52 fots store fiske-skøyta "Brattegg" ble knust til pinneved like utenfor moloen i Laukvika, på yttersida av Austvågøy. 14 mann var på vei hjem med hele lofotlotten etter endt lofotfiske. Ingen ble reddet. Den eldste var 47 år de to yngste ble bare 17 år.

I Lofoten i dag omkommer det flere i trafikken enn på havet. Når det skjer drukningsulykker, går det voldsomt inn på lokalsamfunnene. Det er disse ulykkene de har tradisjon for å frykte. Til tross for ny teknologi, ekklodd med fargeskjerm, navigeringssystemer og satelittnavigatorer: Ei tradisjonell, trygg og billig forsikring er å ha en kameratbåt. Båtene konkurrerer om fangsten, men venter på hverandre og går sammen ut og inn fra feltet. Teknologien holder ikke alltid havet og været kan ikke temmes!

SYKKELTUREN!

På 1920/1930-tallet var det populært, især blant de yngre mennene, med motorsykel med sidevogn. De som hadde en slik ble populære hos begge kjønn. En sommerdag skulle to kamerater sykle fra Leknes til Stamsund. Veien var både svinget og bakket. Hver gang de nærmet seg en sving fløytet den bakerste syklisten og hver gang økte den fremste farten noe. Slik gikk hele turen. Vel framme i Stamsund stoppet karene. «Fløytisten» ville vite hvorfor den andre karen kjørte så fort, især i svingene. «Du fløytet jo så innmari på

meg, så jeg trudde du syntes jeg kjørte for sakte», svarte «råkjøreren». «Nei, det var ikke derfor jeg fløytet. Jeg fløytet for at folk og dyr skulle høre at vi kom kjørende, slik at de kunne passe seg, så de ikke blei redde når vi kom kjørende eller blei nedkjørt av oss», var svaret han fikk tilbake.

Ørge Slekten

Av: Steinar Olsen

Fortsettelse fra nr. 3-2014

7. Generasjon

80. **Andrea Gram Thode**, f. 1814 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 1871 i Ibestad, Troms. Gift 1834 i Ibestad, Troms, med **Ellef Olsen**, f. 1809 i Tofta, Harstad, Troms (sønn av Ole Hansen [1778 -] og Karen Dorthea Ellefsdtr [1780 - 1844]), d. 1876 i Ibestad, Troms.

Barn:

- i. Else Anna Ellefsdtr, f. 1836 i Ibestad, Troms.
- ii. Karen Dorthea Ellefsdtr, f. 1837 i Ibestad, Troms, d. i Trondenes.

81. **Louise Gurine Henriksdtr Mibes**, f. 9 apr 1801 i Steine, Hol, Vestvågøy, d. 25 okt 1857 i Steine, Hol, Vestvågøy. Gift 16 okt 1823 i Rødøy Kirke, Rødøy, No, med **Hans Jørgensen With Blix**, f. 1797 i Inndyr, Gildeskål, NO (sønn av Jørgen Jørgensen Blix [1764 - 1805] og Gjertrud Katharina Ellingsen [1764 - 1850]), d. 15 jan 1797 i Gildeskål Kirke, d. 28 jan 1848 i Steine, Hol, Vestvågøy.

Barn:

- i. Dorthea Beate Fransiska Blix, f. 16 jun 1824 i Steine, Hol, Vestvågøy. Gift 1877 i Herøy, NO, med Ole Christophersen, f. 1823 i Sørvik, Herøy.
- ii. Anne Henrikka Blix, f. 2 jan 1826 i Steine, Hol, Vestvågøy, d. 28 des 1883. ugift.
- iii. Maren Jørgine With Blix, f. 13 mar 1828 i Steine, Hol, Vestvågøy, d. 30 mar 1882 i Trondheim. Gift 1847 i Trondheim, med Christian Ernst Gaarder, f. 17 nov 1811 i Alstahaug prestegård (sønn av Paul Fredrik Gaarder [1778 - 1862] og Christine Helene Margrethe Heltzen [1780 - 1853]), d. 21 jan 1895 i Trondheim. Christian: de hadde ikke barn.
- iv. Gjertrud Margrethe Blix, f. 4 jun 1829 i Steine, Hol, Vestvågøy, d. 25 des 1900 i Steine, Hol, Vestvågøy. Gift 4 nov 1835 i Buksnes kirke, Vestvågøy, med Peder Edvard Jen-

toft, f. 16 okt 1824 i Ramsvik, Hol, Vestvågøy (sønn av Jørgen Blix Jentoft [1789 - 1868] og Christine (Stine) Dorthea Lind [1794 - 1870]), d. 1911 i Ure, Hol, Vestvågøy. Peder: han arvet gården Brunnes med Ure etter sin far. de var tremenninger.

- v. Jørgen Olaus Blix, f. 18 jan 1831 i Steine, Hol, Vestvågøy, d. 7 nov 1864 i Steine, Hol, Vestvågøy, yrke handelsmann på Steine. Gift 4 jan 1855 i Buksnes kirke, Vestvågøy, med Karen Birgitte Ellingsen, f. 1 nov 1829 i Buksnes, Vestvågøy (datter av Jens Ellingsen [1803 - 1891] og Birgitte Margrethe Jentoft [1794 - 1885]), d. 1 mar 1924 i Trondheim.

82. **Henrik Emerhof Mibes Jentoft**, f. 19 jun 1803 i Selsøyvik, Rødøy, NO, d. 9 jun 1834 i Bergen. Gift 28 okt 1825 i Saltdal, med **Regine Marie Ellingsen**, f. 23 sep 1799 i Saltnes, Saltdal (datter av Johan Ellingsen [1758 - 1826] og Barbro Dorthea Kildahl Pettersdtr [1774 - 1825]), d. 12 mai 1836 i Selsøyvik, Rødøy, NO.

Barn:

- i. Johanne Bernhardine Jentoft, f. 21 jul 1826 i Selsøyvik, Rødøy, NO, d. 15 jan 1900 i Åkervik, Herøy. Gift 1849, med Andreas Christian Bech, f. 26 apr 1805 i Kulstadsjøen, Vefsn (sønn av Andreas Christian Bech [1776 -] og Gjertrud Kirstine Danielsdtr Strøm [1778 -]), d. nov 1893 i Åkervik, Herøy, yrke proprietær Herøy.
- ii. Anne Olava Jentoft, f. 6 okt 1827 i Selsøyvik, Rødøy, NO, d. i Gimsøysand, Vågan. konf 26061842 i Rødøy kirke. Hun giftet seg med Johan Bernhardus Ellingsen, f. 4 jun 1814 i Saltnes, Saltdal (sønn av Johan Ellingsen [1758 - 1826] og Barbro Dorthea Kildahl Pettersdtr [1774 - 1825]), d. 1875 i Gimsøysand, Vågan.
- iii. Hartvik Jentoft, f. 18 jan 1829 i Selsøyvik, Rødøy, NO, dåp 28 jan 1829 i Rødøy Kirke, Rødøy, No, d. 26 jul 1871 i Leines, Leiranger, Steigen. De hadde tjenerene Ernt E. lund 33 Børsa, Teodor Torgersen 29 Rodø??. Børsa, Zacarias Olsen 26 Folda, Hans Hartvigsen 62 Buxnes, Pernille Jensdtr 34 Folda, Anne Pedersdtr 20 St, Karen Johannesdtr 33

St.pr., Maren Johannesdtr 36 St.pr. Og Sofia Jakobsdtr Kårkone enke 55 St.pr. og Dorthea Henriksd hennes datter ugift 16 St.pr. Beboðde hus: 2 Budskap, hester 2 ku 8 sauer 19 griser 2 Avling: rug ½ bygg 6 havre 1 potet 15. (1) Gift 8 okt 1861 i Sørfold, med Bernhardine Johanne Normann, f. 4 okt 1834 i Røsvik, Sørfold (datter av Søren Brønlund Sørensen Normann [1785 - 1868] og Karen Margrethe Ellingsen [1796 - 1882]), d. 22 apr 1867 i Leines, Leiranger, Steigen. (2) Han giftet seg med Ingeborg Jakobsdtr.

- iv. Jens Ellingsen Jentoft, f. 18 jul 1830 i Selsøyvik, Rødøy, NO, d. ETTER 1900 i Henningsvær, Vågan. ugift.
- v. Mons Henriksen Jentoft, f. 5 sep 1832 i Selsøyvik, Rødøy, NO, d. 5 jul 1901 i Ørsvåg, Vågan, yrke handelsm.i Henningsvær. Han giftet seg med Anne Marie Gyth Hofstad, f. 1 jul 1833 i Hellevik, Alstahaug (datter av Morten Pettersen Hofstad [1778 - 1866] og Rebecha Isaksdtr Myhre [1803 - 1844]), d. i Ørsvåg, Vågan.

83. **Jensine Ursula Holst**, f. 19 nov 1830 i Igeland, Ibestad, Troms, dåp 26 des 1830 i Ibestad, Troms, d. 11 nov 1912 i Nymo, Lenvik, Troms. Gift 15 sep 1853 i Ibestad, Troms, med **Kristen Mechlenborg Strøm**, f. 15 des 1818 i Strand Øvre, Nesna (sønn av Jonas Peder Strøm [1782 - 1832] og Adelus Kristendtr Mikkeltborg [1787 - 1834]), dåp 12 apr 1819 i Nesna kirke, Nesna, No, d. 16 mai 1882 i Elvelund, Salangen. **Kristen**: han var organist en tid i Hadsel, og endte som en dypt respektert handelsmann i Salangen.

Barn:

- i. Johan Ludvig Klüwer Strøm, f. 7 okt 1854 i Bø i Vesterålen, d. 26 mar 1889 i Margrethelyst, Trondheim. Gift 24 jul 1881 i Bergen, med Johanne Ovidia Fredrike Walsøe, f. 28 jul 1855 i Tranøy, Troms (datter av Nikolai Anton Walsøe [1826 - 1889] og Elisabeth Margrethe Nikolaisdtr Dons [1833 - 1876]), d. 1 okt 1915 i Bodø, gravlagt 7 okt 1915 i Vågan kirkegård. Johanne: Mannen (som hadde vært handelsbetjent på Tranøy) døde allerede i 1886, og Johanna bodde senere visstnok ei tid i Kristiania, men var 1900 i Bodø som husbestyrerinne hos distriktslege Ivar Lund (NB!

Student Ivar Lund var på Tranøy i 1875). Hun døde ifølge Vågan kirkebok under syketransport tett før de ankom Bodø sykehus. Hun ble ført tilbake til Vågan og begravd der.

- ii. Kornelia Adolfine Strøm, f. 19 jun 1859 i Nymo, Lenvik, Troms, d. 1918 i Nymo, Lenvik, Troms. Gift 17 jul 1879 i Lenvik kirke, med Ole Pedersen Nymo, f. 22 okt 1857 i Nymo, Lenvik, Troms, d. 12 jun 1935 i Nymo, Lenvik, Troms.
- iii. Anna Sørine Strøm, f. 1862 i Nymo, Lenvik, Troms, d. 1865.

84. **Søren Schjelderup Holst**, f. 8 mar 1832 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 11 jun 1894 i Tromsø. Gift 26 nov 1861 i Tromsø, med **Anna Ursilla Giæver**, f. 14 aug 1834 i Tromsø (datter av Hans Martinus Giæver [1806 - 1869] og Theodora Ingeborg Anna Holst [1811 - 1878]), d. 18 mar 1920 i Tromsø.

Barn:

- i. Hans Martinius Giæver Holst, f. 26 apr 1863 i Tromsø, dåp 21 jun 1863 i Tromsø, d. 1891 i Tromsø.
- ii. Theodora Kornelia Holst, f. 22 aug 1869 i Tromsø. (1) Gift 1891, med Johan Arnt Fangen, f. 1856 i Aker, Akershus (sønn av Stener J. Fangen og Anette Fangen), d. 25 nov 1896 i Bergen. (2) Gift ca 1897, med Andreas M. J. Aasen, f. 1872 i Dønnes.
- iii. Hanna Eleonora Holst, f. 28 apr 1871 i Tromsø, dåp 25 jun 1871 i Tromsø, d. 1912.

85. **Ingeborg Anna Dons**, f. 26 feb 1827 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 24 apr 1907 i Stangnes, Harstad, Troms. Gift 6 des 1848 i Ibestad kirke, Hamnvik, med **Ove Gullberg Dinesen Høgh**, f. 23 apr 1814 i Solør, Kirkenær (sønn av Dines Guldberg Høgh [1772 - 1822] og Pauline Lovice Juell [- 1857]), d. 7 feb 1863 i Trondheim, yrke Overlege for spedalske. **Ove**: var bosatt på Stangnes i Harstad i en periode. Han var Lege i Bodø, Lofoten Lødingen og så i Trondenes, var ordfører der og hadde den stillingen til han ble forflyttet, var distriktslege i Senja distrikt. Han intereserte seg mest for bekjempelsen av Spedalskhet. Var i 1854 stortingsrepresentant for Finnmark i 1854. Han var oppkalt etter sin farfars bror Ove Guldberg som styrte Danmark Norge under Kristian VII sinsykdom.

Barn:

- i. Johanna Nicoline Høegh, f. 8 nov 1849 i Stangnes, Harstad, Troms, d. 8 des 1916 i Vadsø, Finnmark. Gift 4 sep 1873, med Anton Martin Tobias Jakobsen, f. 6 apr 1835 i Oslo (sønn av Jakob Jakobsen og Caroli-

ne Klungeland), d. 14 mar 1893 i Vadsø, Finnmark. Anton: Han var overrettsakfører i Vadsø.

- ii. Paul Ovesen Guldberg Høgh, f. ca 1850 i Stangnes, Harstad, Troms, d. 1851 i Stangnes, Harstad, Troms.
- iii. Alf Guldberg Høgh, f. 29 des 1851 i Stangnes, Harstad, Troms, d. 24 jun 1866 i Trondheim.
- iv. Nanna Guldberg Høegh, f. 4 jun 1854 i Stangnes, Harstad, Troms, d. 31 jan 1921 i Oslo. Gift 10 nov 1873, med Albert Peter Severin Collet, f. 15 sep 1842 i Buskerud Gård, Modum, Buskerud (sønn av John Collet [1807 - 1891] og Antonette Johanne Smith [1811 -]), d. 25 jun 1896 i Oslo.
- v. Ingeborg Høegh, f. 21 sep 1855 i Trondheim, d. 22 apr 1923 i Lillehammer, Oppland. Hun giftet seg med Anders Juel Haslund, f. 29 mar 1841, d. 23 des 1912 i Lillehammer, Oppland, yrke Fogd i Gudbrandsdal.
- vi. Valborg Høegh, f. 14 apr 1858 i Trondheim, d. 20 des 1904. Hun giftet seg med Lars Michael Ravn, f. 13 aug 1852 i Lærdal (sønn av Henrik Nitter Hansen og Ingeborg Marie Larsen), d. 30 sep 1937 i Merrill, Visconsin, USA.
- vii. Oskar (Høegh) Houck, f. 21 apr 1860 i Trondheim, d. i La Crosse, Syd-Dakota, USA. Han giftet seg med Mary Piper, f. i Holland.
- viii. Ragnhild Høegh, f. 11 des 1861 i Trondheim, d. 1915. Gift i Watertown, Dakota, USA, med Trygve Tillich, f. 30 apr 1865 i Bergen, d. 4 sep 1831 i Watertown, Dakota, USA. Trygve: sønn av foretningsmann Tillich og hustru Stenersen.

86. **Jens Bing Nikolaisen Dons**, f. 5 feb 1829 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 9 aug 1919 i Hamnvik, Ibestad, Troms. Gift 2 aug 1853 i Ibestad kirke, Hamnvik, med **Johanna Gunneria Johnsdtr Berg**, f. 21 okt 1827 i Støver, Bodø (datter av John Fredrik Berg [1798 -] og Gunhilde Andersdtr Dahl [1786 - 1848]), d. 9 jun 1898 i Hamnvik, Ibestad, Troms.

Barn:

- i. Johanna Ovidia Fredrikke Jensdtr Dons, f. 6 jun 1854 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 16 jul 1891 i Hamnvik, Ibestad, Troms. Hun giftet seg med Nils Svernigsen Hansen, f. 18 des 1850 i Kragerø (sønn av Andreas Hansen og Margrethe Svenning), d. 16 jan 1931 i Steigen.

- ii. Nikolai Normann Dons, f. 25 jul 1856 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 25 jul 1926 i Hamnvik, Ibestad, Troms. Gift 18 mai 1898, med Louice Charlotte Sofie Grundt, f. 2 mai 1862 i Drammen (datter av Johan Grundt [1821 - 1898] og Louice Charlotte Andersen [1825 - 1900]), d. 11 okt 1923 i Tromsø sykehus.
- iii. Gunhild Marie Dons, f. 31 mai 1858 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 24 des 1926 i Oslo.
- iv. Kirsten Jonette Dons, f. 11 jul 1860 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 7 mai 1899 i New York, USA.
- v. Gurine Rebekka (Dutta) Dons, f. 27 sep 1862 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 28 aug 1940 i Hamnvik, Ibestad, Troms.
- vi. Ove Gulberg Høeg Dons, f. 18 sep 1865 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 19 jan 1935 i Hamnvik, Ibestad, Troms.

87. **Gurina Rebekka Nikolaisdtr Dons**, f. 14 feb 1831 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 16 apr 1861 i Nergårdhamn, Bjarkøy. Gift 2 aug 1953 i Sand, Bjarkøy, med **Ditlev Vibe Lund**, f. 18 nov 1822 i Halvardsmo, Overhalla, NT (sønn av Iver Christian Lund [1769 - 1848] og Berit Martha Hildrum [1793 - 1854]), d. 28 aug 1905 i Nergårdhamn, Bjarkøy.

Barn:

- i. Johanna Ovidia Fredrikke Lund, f. 27 mai 1854, d. 6 feb 1906. Gift 11 aug 1882, med Ivar Lund Sælleg, f. 17 mar 1852 i Overhalla, NT (sønn av Mathias Sælleg [1912 - 1869] og Anne Johanne Lund [1820 - 1902]), d. 28 okt 1925 i Harstad, Troms.

88. **Elisabeth Margrethe Nikolaisdtr Dons**, f. 28 mai 1833 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 3 okt 1876 i Tranøy, Hamarøy, NO. Gift 1854 i Ibestad kirke, Hamnvik, med **Nikolai Anton Walsøe**, f. 19 mai 1826 i Trondheim (sønn av Nils Andreas Walsøe [1796 - 1865] og Ragni (Ranni) (Ragnhild ?) Iversdtr [- 1829]), dåp 2 jul 1826 i Vår frues kirke, Trondheim, d. 20 jan 1889 i Digermulen, Vågan. **Nikolai**: Handelsmann på Tranøy, Hamarøy. Var fire år handelsbetjent hos Dons på Hamnvik til 18 år, da han nedsatte sig i Hamarøy. Han ble før han ble gift oppgitt som barnefar til gutten Eide Normann, moren var tjenestejente på Tranøy.

Barn:

- i. Johanne Ovidia Fredrike Walsøe, f. 28 jul 1855 i Tranøy, Troms, d. 1 okt 1915 i Bodø, gravlagt 7 okt

1915 i Vågan kirkegård. Mannen (som hadde vært handelsbetjent på Tranøy) døde allerede i 1886, og Johanna bodde senere vissstnok ei tid i Kristiania, men var 1900 i Bodø som husbestyrerinne hos distriktlege Ivar Lund (NB! Student Ivar Lund var på Tranøy i 1875). Hun døde ifølge Vågan kirkebok under syketransport tett før de ankom Bodø sykehus. Hun ble ført tilbake til Vågan og begravd der. Gift 24 jul 1881 i Bergen, med Johan Ludvig Klüwer Strøm, f. 7 okt 1854 i Bø i Vesterålen (sønn av Kristen Mechlenborg Strøm [1818 - 1882] og Jensine Ursula Holst [1830 - 1912]), d. 26 mar 1889 i Margrethelyst, Trondheim.

- ii. Ragnhild Pauline Walsøe, f. 6 sep 1856 i Tranøy, Hamarøy, NO, d. 2 nov 1922 i Andenes, Andøy. (1) Gift 10 apr 1874 i Hamarøy Kirke, med Johan Conrad Normann, f. 17 aug 1844 i Korsnes, Tysfjord (sønn av Bendix Nikolai Norman [1810 - 1855] og Magdalene Marie De La Hey [1816 - 1899]), d. 14 jan 1894 i Digermulen, Vågan. (2) Gift 27 jul 1896, med Jens Anton Kiil, f. 10 sep 1847 i Skjervøy (sønn av Jens Christian Andersen Kiil [1798 - 1875] og Wilhelmine Cathrine Thommesen [1809 - 1900]), d. i Andenes, Andøy, yrke Handelsmann. Jens: plasen de bodde på het Flamberget lille og de bodde i Drengestubbygning han drev som Handelsm., postaabner, dampskibsekspiditør, landhandler.
- iii. Nikolai Dons Walsøe, f. 18 sep 1858 i Tranøy, Hamarøy, NO, d. 24 aug 1862.
- iv. Laura Andrea Walsøe, f. 28 mar 1860 i Tranøy, Hamarøy, NO, d. 7 mai 1883 i Hamnvik, Ibestad, Troms. Gravlagt i Ibestad og innført i kirkeboka der (og i Hamarøy). NB! Ei jente - Laura Hedeveg Oline Figenschou f. 19/4 1881 i Karlsøy pr.gjeld ble konfirmert fra Finset i 1896. Som foreldre oppgis: Lars Figenschou og Laura Walsøe (!!!). Lars Figenschou f. 1858 var antagelig sønn av gårdbruker Benoni Figenschou/hustru Johanna Holst på Hesfjord i Karlsøy.

- v. Gunerius Walsøe, f. 26 jul 1861 i Tranøy, Hamarøy, NO, d. 9 des 1888 i druknet. Det fortelles at Gunerius var forlova med ei jente som var guvernante på Tranøy, og at det ble stor oppstandelse da han fikk barn med Helene (som visstnok var budeie på handelsstedet). Omkom ved et ulykkestilfelle ved Risvær i Lofoten. men familiehistoria (Walsøe) forteller noe annet. Han skal ha dratt til Argentina ifølge tradisjonen i Lied/Jensen-slekta som Severine tilhørte. De fortelles og i Valsø-slekten på Hamarøy. Kanskje 3 uekte barn var nokk. Forhold til Helene Marie Jakobsdtr, f. 1861 i Tranøy, Hamarøy, NO (datter av Jakob Andreas Olsen [1819 - 1893] og Olava Dorteia Andreasdtr [1826 - 1898]), d. i Oslo. Helene: Visstnok budeie på handelsstedet da hun i 1884 fikk et barn med Gunerius Walsøe, sønn av handelsmannen. Barnet, Jenny Lovise Guneriusdtr, døde kort etter fødselen (samme dag). Helene ble senere gm svenske Frantz Ulin. De bodde 1900 i Conradis gt. 5 i Kristiania. Ektemannen var da fyrbøter på dampskip. Helene hadde da en sønn, Rudolf Johs. Nilsen f. 1891 i Kristiania. Forhold til Everine Christophersdtr, f. i Strømsnes, Hamarøy, NO. Forhold til Severine Petrine Alette Jensen, f. 19 okt 1862 i Digermulen, Vågan (datter av Jens Olai Andreassen [1833 - 1915] og Karine Larsine Olsdtr [1836 - 1923]), dåp 7 jun 1863 i Vågan kirke, Kabelvåg, d. 13 feb 1940 i Digermulen, Vågan, gravlagt 21 feb 1940 i Digermulen, Vågan. Severine: Faddere, Eilert And Hansen, Kabelvåg, Jeremias Hansen, Vatnvåg, Ingeborg Hansen, Valen, Berit Hansdtr. Hun ble hjemmedøpt av Ingeborg Anna Dischingthun, Digermulen. Hun ble konfirmert i 1879 med Tålelig som karakter og der opplyses det at hun ble vaksinert i 18/8-64 av A. Arntsen. Hennes mors navn er da skrevet helt ut for første gang i Vågan kirkebok. Hun omtales som enke på 1900 ft. det kan tyde på at Hun og Gunerius var forlovet. De var ikke gift. Hadde før d. 1941, tall fra gravminner på nettet.
- vi. Nicoline Elisabeth Walsøe, f. 4 jul 1863 i Tranøy, Hamarøy, NO, d. 11 jan 1947 i Larvik. Gift 12 mai 1884, med Frithjof Brøgger, f. 18 mai 1859 i Tromsø (sønn av Christian Fredrik Brøgger [1854 - 1874] og Agnethe Wilhelmine Bruland [1819 - 1892]), d. 8 mar 1941 i Larvik. Frithjof: ble ansatt som telegrafbestyrer på Tranøy i 1883.
- vii. Aagot Walsøe, f. 17 okt 1864 i Tranøy, Hamarøy, NO, d. 8 mar 1932 i Smedvik, Kabelvåg, Vågan. Gift 30 jul 1884 i Vågan kirke, Kabelvåg, med Ragnvald Scherffenberg, f. 14 mar 1859 i Gravdal, Vestvågøy (sønn av Peter Brandt Scherffenberg [1827 - 1935] og Sofie (Thoresen) Munthe [1929 - 1881]), d. 28 jun 1935 i Smedvik, Kabelvåg, Vågan, yrke lensmann i Vågan. Ragnvald: Faren var lensmann i Vågan og Ragnvald ble sjøl også lensmann der.
- viii. Nikolai Dons Walsøe, f. 23 sep 1866 i Tranøy, Hamarøy, NO, d. feb 1906 i Buenos Aires, Argentina, yrke ingeniør i Buenos Aires. Skal ha reist til Sør-Amerika, der han var ingeniør i Buenos Aires.
- ix. Anna Nikoline Rebekka Walsøe, f. 12 sep 1868 i Tranøy, Troms, d. 25 jan 1931 i Harstad, Troms. Gift 14 nov 1894 i Trondenes, med Paul Irgens Holst, f. 16 mar 1866 i Sama, Harstad, Troms (sønn av Job Martin Thode Holst [1837 - 1900] og Gurine Jensine Gunnarsdtr Berg [1836 - 1874]), dåp 21 mai 1866 i Trondenes, d. 6 mai 1939. Paul: Holst hadde privat praksis i Harstad 1900, men ble fra 1901 distriktslege i Berg og Torsken.
- x. Gyda Walsøe, f. 24 jul 1870 i Tranøy, Hamarøy, NO, d. 3 sep 1892 i Kabelvåg, Vågan.
- xi. Harald Walsøe, f. 2 jun 1872 i Tranøy, Hamarøy, NO, d. i USA. gift med en tysk dame i USA.
- xii. Sigurd Walsøe, f. 2 jun 1872 i Tranøy, Hamarøy, NO, d. i USA. reist til Amerika.
- xiii. Signe Walsøe, f. 14 nov 1874 i Tranøy, Hamarøy, NO, d. 5 jun 1876.
89. **Peder Borch Nikolaisen Dons**, f. 1835 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 1916 i Lavangnes, Lavangen. Han giftet seg med **Anne Martinusdtr Lind**, f. 1826 i Gimsøy, Vågan, d. 1918 i Lavangnes, Lavangen.

Barn:

- i. Peder Albert Dons, f. 1869 i Lavangsnæs, Lavangen. Han giftet seg med Johanna Olava Holmgren, f. 1869 i Kistrand, Finnmark.
90. **Nikoline Johanne Nikolaisdtr Dons**, f. 9 jan 1837 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 1922. Hun giftet seg med **Konrad Severin Saugestad**, f. 28 feb 1846 i Bindal, d. 1922 i Årstein, Gratangen. **Konrad**: Handelsmann på Årstein i Gratangen i mange år. Han kjøpte senere Årsand i Ibestad og flyttet dit.
Barn:
i. Sofie Saugstad, f. 9 aug 1875 i Årstein, Gratangen, d. 1946 i Oslo.
91. **Anne Rebekka Nikolaisdtr Dons**, f. 8 mai 1839 i Hamnvik, Ibestad, Troms. Hun giftet seg med **Hans Didrik Kildahl Holst**, f. 19 mai 1844 i Lavangsnæs, Lavangen (sønn av Paul Irgens Holst [1813 - 1874] og Ellen Kirstina Thode [1812 - 1876]), d. 26 nov 1912. **Hans**: kom til Sama, dro så til Tromsø ifølge Ibestadboken.
Barn:
i. Nikolai Dons Holst, f. 30 jul 1874 i Tromsø, d. 10 nov 1949 i Tromsø. (1) Gift 15 nov 1913 i Troms, med Marie Kirkesæter, d. ca 1917 i Tromsø. (2) Gift 20 apr 1918 i Tromsø, med Emma Hansen, f. 27 jun 1891 i Sørvær, Finnmark (datter av Karl Hansen og Johanne Lorentine Ingebrigtsen), d. i Tromsø.
ii. Paul Christian Holst, f. 10 jun 1876 i Tromsø, d. 10 des 1925 i Lyngen. Gift 20 apr 1906 i Bergen, med Marie "Miskén" Aagaard, f. 5 jan 1878 i Hammerfest, Fi (datter av Nikolai Peter Noodt Aagaard [1846 - 1890] og Emma Ulrikke Kristine Robertson [1853 - 1950]), d. 26 aug 1961 i Oslo. Marie: de hadde ikke barn. som enke var hun bosatt i Oslo. De bodde en tid i Lyngen.
iii. Ellen Kistine Holst, f. 7 jan 1878 i Tromsø, d. 10 mar 1878 i Tromsø, d. 1965 i Sama, Harstad, Troms. Gift 22 nov 1901 i Trondenes, med Sigurd Kulseng-Hansen, f. 23 jun 1872 i Kulseng, Harstad, Troms (sønn av Lars Mikal Hansen [1835 - 1914] og Mathilde Simonsdtr Kildal [1851 -]), d. 21 feb 1955 i Kulseng, Harstad, Troms, yrke Distriktslege.
- iv. Johannes Oskar Holst, f. 12 sep 1879 i Tromsø, d. 3 des 1879 i Tromsø, d. 21 sep 1955 i Tromsø.
- v. Jens Anaton Holst, f. 11 jan 1883 i Tromsø, d. 26 mar 1883 i Tromsø, d. 25 feb 1966 i Tromsø. Gift 11 mar 1911 i Bergen, med Gunnlaug Arnesen, f. 10 jul 1886 i Bergen (datter av Richard Arnesen og Mary Cornelia Robertson), d. aug 1971.
92. **Mikaelovna Emilia Fredrikke Dons**, f. 1 feb 1841 i Hamnvik, Ibestad, Troms, d. 31 mar 1918 i Oslo. Gift 9 jul 1862 i Ibestad, Troms, med **Emil Ellefsen**, f. 10 apr 1834 i Trondheim, d. 27 feb 1894 i Holla ved Skien, yrke Sogneprest.
Barn:
i. Lynna Augusta Ellefsen, f. 27 mai 1863 i Tromsø, d. 10 mai 1913 i Oslo, yrke lærer.
ii. Johanna Ovidia Fredrikke Ellefsen, f. 26 sep 1864 i Tromsø, d. 13 des 1947 i Bærum, Akershus.
iii. Ottar Ellefsen, f. 23 mar 1882.
93. **Anna Kolban Berg**, f. 6 sep 1832 i Svolvær, Vågan, d. 21 jan 1869 i Rotsundelv, Skjervøy. Gift i Skjervøy kirke, med **Fredrik Martin Hegge**, f. 23 sep 1831 i Trondheim (sønn av Fredrik Galschjödtt Hegge [1792 - 1832] og Jørgine Bergithe von Hundt), d. 9 des 1893 i Rotsundelv, Skjervøy, yrke Lensmann i Skjervøy.
Barn:
i. Maren Jørgine Hegge, f. 23 jan 1857 i Rotsundelv, Skjervøy, d. 3 mai 1885 i Ibestad, Troms. hun hadde ikke barn. Gift 11 aug 1881 i Skjervøy, med Nils Svennigsen Hansen, f. 18 des 1850 i Kragerø (sønn av Andreas Hansen og Margrethe Svenning), d. 16 jan 1931 i Steigen.
ii. Gunharda Petera Hegge, f. 14 okt 1858 i Rotsundelv, Skjervøy, d. 26 des 1858 i Skjervøy kirke, d. 19 sep 1861.
iii. Fredrik Othar Hegge, f. 14 nov 1860 i Ibestad, Troms, d. 26 des 1860 i Ibestad kirke, d. 1936. han ble Konfirmert 01.10.1876, Skjervøy kirke. Lysninger 14.10.1888, 21.10.1888, 28.10.1888. Merknader: Vielsen utført i Huset (hos Brudgommens Fader) i følge Kongebrev av 19.11.1888. Gift 19 nov 1888 i i huset, med Rebekka Petra Lund, f. 1855 i Sørkjosen, Nordreisa (datter av Peder Borch Lund [1800 - 1861])

og Aagesine Wilhelmine Hagen [1813 - 1892]).

- iv. Gunnarda Petra Hegge, f. 20 mai 1862 i Rotsundelv, Skjervøy, d. 8 jun 1862 i Ibestad kirke. levde fortsatt den 8/1-1917, siden hun sendte en telegram til sin søster Aagot Jynge f. Hegge hvor hun annonserer dødfallet til sin søster Anna Colban.
- v. Sara Johanne Hegge, f. 22 jun 1864 i Rotsundelv, Skjervøy, d. 26 mai 1954. efter moren død kom Sara H. til pleieforeldre på Ibestad i Senja hvor hun traff sin tilkommende mann. Gift 18 aug 1887 i Skjervøy kirke, med Henrik Mathias Krogh Borch, f. 1859, d. 1930.
- vi. Agnes Fredikke Hegge, f. 28 des 1865 i Rotsundelv, Skjervøy, dåp 20 mai 1866 i Skjervøy kirke, d. 28 feb 1891 i Rotsundelv, Skjervøy.
- vii. Anne Colban Hegge, f. 21 jan 1867 i Rotsundelv, Skjervøy, dåp 24 jun 1867 i Skjervøy kirke, d. 7 jan 1917 i Rotsundelv, Skjervøy.

94. **Gurine Jensine Gunnarsdtr Berg**, f. 12 jul 1836 i Svolvær, Vågan, d. 8 okt 1874 i Sama, Harstad, Troms. Gift 1865 i Trondenes, med **Job Martin Thode Holst**, f. 9 jan 1837 i Svolvær, Vågan (sønn av Paul Irgens Holst [1813 - 1874] og Ellen Kirstina Thode [1812 - 1876]), d. 12 nov 1900 i Sama, Harstad, Troms.

Barn:

- i. Paul Irgens Holst, f. 16 mar 1866 i Sama, Harstad, Troms, dåp 21 mai 1866 i Trondenes, d. 6 mai 1939. Holst hadde privat praksis i Harstad 1900, men ble fra 1901 distriktslege i Berg og Torsken. Gift 14 nov 1894 i Trondenes, med Anna Nikoline Rebekka Valsøe, f. 12 sep 1868 i Tranøy, Troms (datter av Nikolai Anton Walsøe [1826 - 1889] og Elisabeth Margrethe Nikolaisdtr Dons [1833 - 1876]), d. 25 jan 1931 i Harstad, Troms.
- ii. Gunnar Anton Kolban Holst, f. 9 okt 1867 i Sama, Harstad, Troms, dåp 1 des 1867 i Trondenes. Han giftet seg med Anna Vik, f. 1863.
- iii. Christian Fredrik Holst, f. 1870 i Harstad, Troms, d. 1871.
- iv. Gunnarine Ellen Holst, f. 1871 i Sama, Harstad, Troms, d. 1871.

95. **Martinus Christian Schøning**, f. 14 jun 1847 i Bergen, d. 23 jul 1919 i Hobøl Prestegård, yrke prest. han døde under bading i elva ved Hobøl Prestegård. Gift 12 feb 1874 i Askim, med **Petra**

Fredrikke Amalie Olsen, f. 10 des 1850 i Askim (datter av Rolf Andreas Olsen [1805 - 1883] og Mentzine Engelke Rynning [1814 - 1907]), d. 30 des 1916 i Hobøl.

Barn:

- i. Signe Chatrine Schøning, f. 26 aug 1875 i Rauland.
- ii. Rolf Schøning, f. 8 mai 1879 i Egersund, d. 11 feb 1880.
- iii. Helene Schøning, f. 10 jul 1880 i Egersund, d. i Oslo.
- iv. Petra Pauline Schøning, f. 13 apr 1883 i Hosanger.
- v. Johanna Sofie Amalie Schøning, f. 29 apr 1885 i Hosanger.
- vi. Lars Christian Schøning, f. 19 jul 1887 i Hosanger.

96. **Arnt Johan Schøning**, f. 19 nov 1848 i Bergen, d. i Eidsanger, yrke sogneprest til Eidanger. Gift 29 jul 1848 i Askim, med **Mentzine Marie Olsen**, f. 26 jan 1854 i Fuse, Askim (datter av Rolf Andreas Olsen [1805 - 1883] og Mentzine Engelke Rynning [1814 - 1907]).

Barn:

- i. Rolf Andreas Schøning, f. 4 des 1880 i Stavanger, RO, d. i Narvik, yrke Overtollkontrolør Narvik.
- ii. Mentzine Marie Shøning, f. 3 jul 1882 i Stavanger, RO, d. 14 jan 1973 i Lyngsbakken sykehjem, Porsgrunn. (1) Hun giftet seg med Henrik Mathias Pedersen Giæver, f. 8 sep 1853 i Alteidet, Skjervøy (sønn av Peder Broch Giæver [1818 - 1890] og Christina Wilhelmina Rasch [1812 - 1888]), d. 24 jul 1921 i Alteidet, Skjervøy. Henrik: hans far overlot han gården i 1889, et år før han døde. (2) Gift 1925, med Gjert Christian Dahl Rasch, f. 19 jan 1871 i Skorpa, Kvænangen (sønn av Ole Meldal Angell Rasch [1821 - 1876] og Marie Dahl [1842 -]), d. 24 apr 1964 i Alteidet, Skjervøy.

97. **John Søren Schøning**, f. 24 aug 1861 i Bergen, d. i Chicago, Illinois, USA. Gift 12 okt 1889 i Oslo, med **Josefine Henriette Jakobsen**, f. 33 apr 1864 i Oslo (datter av Christian Jakobsen og Karen Sofie Hansen).

Barn:

- i. Arnt Lars Schøning, f. 23 aug 1890 i Oslo.
- ii. Josefine Schøning, f. 21 sep 1892 i Oslo.
- iii. Helene Schøning, f. 7 jan 1894 i Oslo.

SLUTT: